

kové podstatě náležející nastal na místě jiném. Jednání, o něž tu jde, zakládá trestný čin Šu 11 čís. 4 zák. o potravinách, jehož se dopouští ten, kdo vědomě potraviny, které jsou padělané, sfašované, zkažené, nezralé nebo které na své výživnosti pozbyly, prodává, leč by kupitel tento stav znal, nebo patrně poznati musil. Odesláním zásilky závadných ořechů z Jihlavy byla smlouva mezi stranami uskutečněna a tím trestné jednání v Jihlavě dokonáno. Bylo proto uznati příslušným k provedení trestní věci, o níž jde, okresní soud v Jihlavě.

Čís. 2316.

Ustanovení Šu 219 tr. ř. o neodporovatelnosti příslušnosti po právoplatném dání v obžalovanost neplatí pro řízení ve věcech přestupkových (§ 451 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 16. března 1926, Nd II 41/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal ve sporu o příslušnost mezi okresním soudem v Jihlavě a okresním soudem ve Štokách k provedení řízení proti Bohumilu V-ovi pro přestupek Šu 460 tr. zák. příslušným okresní soud ve Štokách.

Důvody:

Jak z výpovědi svědkyně Ludmily K-ové a přípisu okresního soudu v Jihlavě vychází, spáchán byl trestný čin v obvodu okresního soudu ve Štokách. Tím je podle Šu 51 tr. ř. dána příslušnost tohoto okresního soudu a okresní soud v Jihlavě, postoupiv mu trestní věc ku příslušnému jednání, zachoval se správně podle předpisu Šu 53 tr. ř. Ustanovení Šu 219 tr. ř. o neodporovatelnosti soudní příslušnosti po právoplatném dání obviněného v obžalovanost nelze rozšiřovati na řízení ve věcech přestupkových, poněvadž podle Šu 451 tr. ř. není v řízení přestupkovém dání v obžalovanost a neplatí tudíž o něm předpisy kapitoly XVI. tr. ř., upravující řízení pro období dání obviněného v obžalovanost.

Čís. 2317.

Potrestání úřadem správním nevylučuje podřadění skutku pod ustanovení trestního zákona.

Ochrana republiky (zákon ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n.).

Pojmu »rozšiřování« nepravdivých zpráv (§ 18 čís. 2 zákona) odpovídá pouze takový způsob jejich sdělování, jímž se zpráva dostává nebo v zápětí dostati může k vědomosti většího počtu lidí. Nepravdivou zprávu rozšiřuje nejen ten, kdo ji vypravuje, po případě i po různu několika osobám, jichž počet neodpovídá pojmu shromáždění nebo zástupu, nýbrž i ten, kdo tak činí vůči osobě jen jediné, ale takové, o níž ví, že, majíc